

Telegraful Român

ORGANUL OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU
ȘI AL EPISCOPIILOR CLUJ ȘI ORADEA

Abonamentul
pentru parohii cl. I Lei 40; cl. II Lei 30; cl. III
Lei 25. Particulari Lei 25. Autorități și străinătă-
te Lei 50. De sprijin Lei 75. Pentru America
10 Dolari.

Articolele și corespondența
se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu,
str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se
inaoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de
mai multe ori se dă rabat corespunzător.
Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Tele-
grafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Mesajul adresat de I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, românilor din America

Frați români și iubii mei fii sufletești,
Cu inima plină de dragoste cu care
un părinte bun își însoțește fiii săi în
orice drum și la orice încercare a vieții
îndrept cuvântul meu de arhipăstor către
voi, români din cele două Americi și
către clerul și Episcopul nostru canonic
Andrei Moldovan binecuvântându-Vă, ru-
gându-l pe Domnul și Mîntuitorul nostru
Iisus Hristos să-și reverse harul său asu-
pra voastră și să vă îndrumeze spre tot
lucrul bun și mîntuitor.

Îndreptăm spre voi cuvîntul nostru
cu bucuria ce o avem, cînd ne gîndim
cît de legate sînt sufletele voastre de po-
porul al cărui fii sînteți și de Biserica
strămoșilor noștri și cum întotdeauna ați
dat ascultare chemării poporului român
și Bisericii ortodoxe, ca și îndrumărilor
ce vi le-am trimis. Acum cuvîntul nostru
se îndreaptă spre voi într-un moment
hotărîtor pentru toate popoarele lumii și
pentru poporul nostru.

Intr-adevăr știți cu toții că peste
voia popoarelor se pregătește dezlănțui-
rea unui nou război mondial. Și ceea ce
este mai grozav e că se pregătește des-
lănțuirea unui război dus cu arme ato-
mice. Voi cunoașteți din cele două răz-
boaie mondiale cîte jertfe și cîte suferințe
aduce războiul. Iar poporul român, peste
care au trecut pustuitoare două războaie,
cunoaște din propria experiență cîte su-
ferințe, cîte jertfe, cîte distrugerii de vieți
și bunuri materiale și spirituale aduce
războiul. Poporul român, în străduința sa
pentru pace, vede cum conducători ai
tărilor din apusul Europei și de peste
Ocean fac pregătiri pentru dezlănțuirea
unui nou război prin reînființarea ar-
matei germane. Nimic bun nu se poate
aștepta dela un nou război mondial mai
pustiitor decît toate războaiele de pînă
acum. Astfel că avînd proaspete urmele
nimicitoare ale războiului hitlerist, po-
porul nostru, și alături de el Biserica
noastră, luptă cu hotărîre împotriva răz-
boiului și pentru păstrarea, întărirea și
biruința păcii. Noi credem că toate pro-
blemele pot fi rezolvate prin tratative
pașnice, că popoarele pot să trăiască în
pace și să muncească pentru binele și
fericirea tuturor. De aceea, văzînd una-
nimitatea cu care toți fiii patriei noastre
și toți credincioșii Bisericii noastre luptă
cu o inimă și cu un suflet pentru biru-

ința păcii și pentru o viață mai fericită
vă indemn și pe voi să vă înarmați cu
armele păcii — cum zice sfîntul Apostol
Pavel — să vă împotriviți celor ce pre-
gătesc războiul și în unire cu frații vo-
ștri să luptați pentru ca pacea să stăpî-
nească în inimile tuturor, pentru ca pa-
cea să fie atotbiruitoare. Căci, dintre
toate glasurile cari se aud astăzi nici
unul nu e așa de îndreptățit ca glasul
celor ce cer și luptă pentru pace. El este
glasul popoarelor, el este glasul lui Dum-
nezeu. El este glasul Mîntuitorului care
a venit ca să fie „pe pămînt pace și în-
tre oameni bunăvoire” — el este glasul
Bisericii care e împărăția păcii pe pămînt.

Dar dacă este întru totul îndreptă-
țită lupta împotriva războiului și pentru
pace, e cu atît mai îndreptățită lupta po-
poarelor — pe care o sprijinește Bise-
rica noastră — pentru înlăturarea unui
război atomic, pentru nimicirea armelor
atomice și folosirea energiei atomice în
scopuri pașnice. Dumnezeu a dat omului
înțelepciune ca să descopere energia ato-
mică și s-o folosească pentru îmbunătă-
țirea vieții omenești. Iar popoarele își
dau seama de marile binefaceri ce ar
izvorî din folosirea în scopuri paș-
nice a energiei atomice. De aceea, po-
poarele întăresc prin semnăturile lor în
zilele acestea Apelul Consiliului Mondial
al Păcii, care le cheamă de a se ridica
împotriva celor ce pregătesc războiul
atomic, de a condamna pe cei ce-l vor
deslănțui, de a cere distrugerea stocu-
rilor existente de bombe atomice și în-
cetarea imediată a fabricării lor. Popo-
rul nostru și Biserica noastră își unesc
glasul cu glasul popoarelor iubitoare de
pace. Atrăgîndu-Vă luarea aminte că în
cazul dezlănțuirii unui război atomic ni-
menî nu se va putea pune la adăpost,
vă chem și pe voi, fii ai poporului ro-
mân și credincioși ai bisericii, să vă uniți
glasul cu glasul nostru, să vă uniți lupta
cu lupta noastră, să aduceți contribuția
voastră neprecupețită la lupta pentru
interzicerea armelor atomice, pentru ni-
micirea lor și pentru folosirea energiei
atomice în scopuri pașnice. În felul a-
cesta vă veți împlini datoria față de po-
porul vostru și față de credința voastră,
arătîndu-Vă cu adevărat iubitori de pace

Continuare în pag. 2

6 Martie

S-au împlinit zece ani dela instaurarea
primului guvern democratic, care cuprinde pe
cei mai buni fii ai clasei muncitoare, fărâniții
muncitoare și intelectualității progresiste. Acest
fapt a reprezentat o colitură în viața statului
și poporului nostru: de atunci înainte am pășit
cu fermitate pe calea construirii socialismului.
De aceea deceniul trecut este plin de rea-
lizări epocale.

Astfel fara noastră a ajuns dintr-o țară
„eminamente agricolă”, o țară cu o industrie
proprie înfloritoare, cu o agricultură avansată
și cu o cultură progresistă. Prin naționalizarea
întreprinderilor industriale, minelor, căilor de
comunicație etc., care au devenit bun al popo-
rului muncitor, s-au pus bazele industrializării
socialiste. Industria grea, constructoare de ma-
șini și utilaj, industria carboniferă și petroliferă,
industria electrotehnică, industria chimică, in-
dustria forestieră ș. a., au luat un mare avînt.
S-au construit și se construiesc noi fabrici și
uzine, se deschid noi sonde petrolifere, noi
mine, noi șantiere. Se produc în țara noastră
mașini, pe care altădată le importam cu bani
gri din străinătate. Producția globală a indu-
striei este mai mare ca în 1938.

În domeniul agriculturii prin reforma a-
grară, pămîntul a fost luat din stăpînirea mo-
șierilor și împărțit țăranilor muncitori. Țărăni-
mea muncitoare, dîndu-și seama de superiori-
tatea agriculturii socialiste, a pornit pe calea
gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor
agricole și asociațiilor agricole simple. Rezul-
tatele obținute sînt dovada concretă că singura
cale de progres a satelor și de viață îmbelșu-
gată și luminată pentru țăranii muncitori este
calea agriculturii socialiste. Lucrarea pămîn-
tului pe suprafețe mari de teren, după metode
agrotehnice avansate, cu mijloace mecanizate
— aduc recolte bogate și venite mari țăranilor
muncitori colectivști sau întovărășiți. Dar și
țăranii muncitori cu gospodării individuale, ur-
mînd îndrumarea guvernului și primînd ajutorul
clasei muncitoare, și-au ridicat nivelul de trai
și au ajuns să dea o producție agricolă mărită.

Ridicarea producției industriale și agricole
a creat posibilitatea de a se desființa cartelele
și a se trece la comerțul desfășurat. Actual-
mente se duce lupta pentru mărirea producției
în industria alimentară și industria ușoară, pro-
ducătoare de bunuri de larg consum și pentru
propășirea agriculturii în conformitate cu Pro-
iectul de directive al Congresului al II. al Par-
tidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în
următorii 2—3 ani. Aceasta va avea ca rezul-
tat o mai bună aprovizionare a oamenilor
muncii și a industriei socialiste și posibilitatea

Continuare în pag. 4

Împotriva războiului atomic, pentru pace

— Consfătuirea interconfesională din Sibiu —

Vineri, 18 februarie a. c., între orele 15-18 p. m., a avut loc în sala Căminului Cultural „Șt. Gheorghiu” din Sibiu, o conferință interconfesională, la care au participat: I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, P. C. prot. vicar T. Belascu, consilierii arhiepiscopesci, profesorii și studenții Institutului Teologic, preoții din orașul și Raionul Sibiu, pastori și deservenți ai celorlalte culte din orașul și Raionul Sibiu.

După constituirea prezidiului, P. C. Prot. T. BELASCU, după ce arată că slujitorii cultelor trebuie să fie în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace, căci nimic nu e mai frumos pentru noi, decît să apărăm pacea, salută prezența I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, care ne este călăuzitor pe calea păcii, și a reprezentanților cultelor. Această prezență e o dovadă că toate cultele luptă unitar și hotărît pentru apărarea celui mai de preț bun: pacea.

Apoi ia cuvîntul dl Stefan Năilescu (adventist), care dezvoltă tema despre situația internațională actuală și lupta popoarelor pentru pace, pentru condamnarea războiului atomic și nimicirea armelor atomice. După ce arată pericolul legat de planul remilitarizării Germaniei și a folosirii armei atomice, conferențiarul prezintă acțiunea pentru pace și pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice a Uniunii Sovietice și a popoarelor iubitoare de pace. Vorbind despre apelul sesiunii dela Viena al Consiliului Mondial al Păcii, spune că prin semnarea Apelului și prin acțiuni hotărîte popoarele pot pune stavilă în calea ațîțătorilor la războiul atomic și pot impune pacea. Poporul nostru semnează cu însuflețire acest apel, cerind distrugerea stocurilor existente de arme atomice și împiedecarea unui război mondial, și își întărește semnătura prin muncă pentru întărirea Patriei și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Toți cărora li-e dragă pacea și care își iubesc Patria, trebuie să fie alături de popor în lupta lui pentru pace și pentru o viață mai bună.

Aceiaș referat este citit — rezumativ — în limba germană de pastorul evanghelic E. Weingarten din Cristian.

Pr. Prof. Gr. T. Marcu citește Chemarea Comitetului Permanent pentru apărarea Păcii din R. P. R. pentru semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii.

I. P. S. nostru mitropolit Nicolae, luînd cuvîntul, a spus între altele următoarele: *Apelul pentru pace a găsit și în inimile noastre uși deschise. Noi ne dăm seama că nici cînd ca acum n-a fost mai actuală rugăciunea pentru pace și pentru ca Dumnezeu să ne ferească de un nou război. Ar trebui să gîndim pînă la sfîrșit consecințele acestui război amenințător, ca toți să se convingă de nenorocirile pe care le-ar aduce asupra omenirii și să se adune toate străduințele pentru menținerea păcii.*

Lupta pentru apărarea păcii e primită cu bucurie de toți ceice iubesc progresul, viața și fericirea. Noi, slujitorii lui Hristos, suntem legați organic de pace și ne simțim datori s-o vestim în toate părțile. Și ne rugăm stăruitor părintelui ceresc pentru pace. Totodată Biserica sprijinește pe toți aceia care luptă pentru pace, Dumnezeu va binecuvînta hotărîrile noastre de azi, care se unesc cu dorințele a milioane și sute de milioane de oameni.

Urmează discuțiile în jurul referatului.

Prot. Evanghelic Gross declară că aprobă întru toate Apelul Consiliului Mondial al Păcii, că deservenții cultelor trebuie să-și pună toată silința de a mobiliza pe credincioși în luptă pentru pace și împotriva războiului atomic, ca toți să semneze Apelul și să-și întărească iscălitura prin muncă întru înflorirea patriei.

Pr. prof. Sp. Cindea, după ce arată marea primejdie a războiului atomic, afirmă că prin hotărîrea noastră ajutăm la salvarea din ghia-rele morții a milioane de oameni. Nu există pe lume un ideal mai nobil și mai potrivit cu misiunea preoțească, decît a lupta pentru înlăturarea războiului atomic și întărirea păcii. De aceea la chemarea ce s-a citit fiecare trebuie să răspundă cu toată convingerea și să-și angajeze toate forțele pentru zădărnicierea planurilor ațîțătorilor la război. Voiața omenirii de a lupta pentru pace e o forță așa de uriașă, încît pacea va fi salvată spre binele și fericirea popoarelor. Cu aceste sentimente semnăm Apelul și ne dăm contribuția la cauza mare a păcii.

Pastorul evanghelic Reinerth, spune că nu prin război ci prin tratative pașnice se pot rezolva problemele internaționale. Să semnăm Apelul și să-i îndrumăm și pe credincioși la intensificarea luptei pentru pace.

Prot. rom. cat., Garabet, spune că la alternativa: pace sau război, popoarele și diferitele confesiuni răspund: pace.

Amintînd mesajul I. P. S. nostru Nicolae, și mesajul episcopilor protestanți pentru pace și împotriva armelor atomice, P. C. Sa afirmă că Biserica rom. cat. se află pe aceeași linie de apărarea păcii și condamnarea războiului atomic. Preoții catolici au semnat apelul în fruntea credincioșilor. Dorește ca odată cu Invierea lui Hristos — la Paști, să sărbătorim și biruința Păcii, căci dacă toți vom fi uniți pacea va birui.

C. pâr. I. Chioaru (Sibiu), după ce prezintă concepția Bisericii despre pace și război și despre folosirea pașnică a energiei atomice, declară că preoțimea ortodoxă din raionul Sibiu, va lupta ca omenirea să ajungă la o pace durabilă și ca această pace cu bucuriile ei să se sălășluiească veșnic între oameni.

Dl Bădescu (adventist) spune că Apelul dela Viena a fost primit cu mare însuflețire. Ne alăturăm cu Biserica ortodoxă și cu celelalte culte luptei poporului pentru pace și ne îndrumăm credincioșii să semneze Apelul pentru împiedicarea războiului atomic.

Studentul teolog Sigartău (anul IV), declară că studenții teologi semnează cu încredere Apelul, aducînd astfel contribuția lor la construirea unei vieți pașnice și fericite.

Studenta teol. Olga Brașoveanu (anul III), arată că tineretul are dreptul la viață și la un viitor fericit. — De aceea semnăm cu tinerească însuflețire Apelul dela Viena.

Pastorul evanghelic Mies, declară că semnează cu toată inima Apelul, pentru că preotul e vestitor al păcii și împotriva războiului atomic.

P. C. inspector eparhial I. Nicoară, spune că Biserica își unește glasul și străduințele cu glasul popoarelor împotriva ațîțătorilor la un nou război și pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Pastorul evanghelic Scheiner, arată că semnătura noastră pe Apel are valoare, pentru că se adaugă la sutele de milioane de semnături. E o datorie și o cinste să iscălim acest Apel, ca energia atomică să nu fie folosită spre distrugerea oamenilor, ci spre fericirea lor.

Părintele Toma Nistor (Vurpăr) spune că credincioșii dela sate au iscălit în frunte cu preotul lor Apelul dela Viena. Ei vor să muncească și să se roage în pace. De aceea putem spune răsplată tuturor că sintem împotriva războiului atomic și pentru pace.

Prot. reformat I. Naghi, după ce se declară de acord cu antevorbitorii săi, spune că semnăturile noastre, pe care le vom întări prin fapte și prin lămurirea credincioșilor, împreună cu

Mesajul adresat de I. P. S. Nicolae

(Urmare din pag. 1)

și făcători de pace, doritori de pace și luptători pentru pace. În fața pustiirilor apocaliptice, pe care le-ar aduce un război atomic, inima noastră îngrijorată vorbește inimii voastre în graiul dragostei de părinte și frate, chemîndu-Vă să ridicăți cuvînt în apărarea voastră și a noastră a tuturor, împotriva-Vă războiului și luptînd pentru pace.

Domnul și Mîntuitorul nostru Iisus Hristos să binecuvînteze strădaniile voastre în slujba păcii și să vă dea bucuria de a vesti împreună cu toate popoarele — marea și mult așteptata biruință a păcii pe pămînt.

Imbrățișîndu-Vă cu toată dragostea de mamă a Bisericii noastre și cu dragostea mea de părinte duhovnicesc al vostru al tuturor, încrezător în biruința păcii asupra războiului, rămîn al vostru al tuturor de tot binele voitor

NICOLAE

Mitropolit al Ardealului

semnăturile sutelor de milioane de partizani ai păcii vor avea efectul dorit.

Popa Gh. (adventist), aderă la lupta pentru pace și împotriva războiului atomic, iar M. Chelcea (adventist), arată primejdia reinvierii Wehrmachtului german și obligația de a lămurii pe credincioși în lupta pentru pace.

Președintele Sfatului Popular orașenesc, C. Nicolaese declară că această consfătuire este o contribuție la întărirea păcii. Mesajul I. P. S. mitropolit Nicolae a avut un ecou puternic în țară și în străinătate. Unindu-ne cu toții vom împiedeca declanșarea războiului atomic și vom impune pacea.

P. C. prof. Gr. T. Marcu, citește *Moțiunea, care e aprobată cu vit aplauze Prin această Moțiune slujitorii cultelor din orașul și raionul Sibiu, declară, între altele: „Am luat hotărîrea fermă de a da deplină noastră adeviziune la lupta ce se duce astăzi în toate țările lumii împotriva folosirii energiei atomice ca armă de luptă și de distrugere în masă. În numele credinței religioase pe care o mărturisim fiecare dintre noi după specificul nostru cultic, în numele viitorului tihnit pe care omenirea luminată a vremii noastre și l construiește astăzi prin muncă pașnică, în numele vieții ridicăm glasul nostru de protest împotriva războiului atomic și cerem distrugerea stocurilor existente de bombe atomice și cu hidrogen și încetarea fabricării oricăror arme de distrugere în masă, precum și împiedecarea remilitarizării Germaniei occidentale. Încrezători în forța de nebiruit a acelor aproape un miliard de luptători pentru pace din toate țările, așternem semnătura noastră pe Apelul dela Viena, încrezînțați fiind că apărăm astfel bunul cel mai de preț al omenirii vremii noastre: pacea”.*

P. C. prot. vicar T. Belascu, încheie ședința — mulțumind participanților și în special I. P. S. nostru mitropolit Nicolae. Prezența atitor reprezentanți ai cultelor la această consfătuire e dovadă că în lupta pentru pace suntem unitari. Unitatea aceasta e cea mai bună pildă pentru credincioșii noștri. Trebuie întii să avem clare noi obiectivele luptei pentru pace, ca să putem lămurii și pe credincioși. Să fim luptători hotărîți pentru pace. Să ne punem, împreună cu credincioșii semnătura pe Apelul dela Viena. În felul acesta vom contribui la triumful păcii și înflorirea Patriei noastre R.P.R.

Consfătuirea s-a încheiat prin semnarea Apelului dela Viena într-o atmosferă de însuflețire.

Rolul preotului în sprijinirea strădaniilor poporului muncitor pentru o viață mai bună și mai fericită

Preoții ortodocși de pe întinsul patriei noastre au înțeles că cel ce slujește cu vrednicie altarului și Domnului, nu poate să se rupă de realitatea vie, nu poate să se rupă de poporul în mijlocul căruia trăiește, ci dimpotrivă trebuie și este obligat, chiar, să conlucreze fără preget și să lupte alături de el, pentru realizarea unei vieți fericite și îmbelșugate. Pătrunși de aceste îndatoriri mărețe, cari stau de altfel în fața tuturor cetățenilor patriei noastre, slujitorii altarelor, s-au îndreptat alături pe plan spiritual, la ridicarea morală a credincioșilor, cit și pe plan social, către toate acele sectoare de activitate obștească în care se duce lupta pentru bunăstarea poporului și pentru apărarea păcii.

Activitatea pe care o desfășoară preotul pe plan spiritual, tinde la formarea morală a credincioșilor Bisericii noastre. S-a constatat de altfel — și oricine poate verifica acest fapt — că acei credincioși cari ca o urmare a strădaniei preotului și-au însușit temeinic învățătura Mintuitorului Hristos și a Sfintei Sale Biserici, și au aplicat-o, conformindu-și viața acestei învățături, au dat dovadă a fi nu numai buni și credincioși fii ai Bisericii, dar în același timp și buni cetățeni ai Statului.

Biserica recunoscând și respectând organizația de Stat prin morala Sa, nu numai că nu îndepărtează pe nimeni dela îndeplinirea obligațiilor cetățenești ce-i revin, ci dimpotrivă îndeamnă pe fiecare credincios să se achite în mod conștiințios și demn de îndatoririle care îi stau în față.

Dealtfel preoții ortodocși au înțeles că foarte puține sunt acele sectoare de activitate obștească, în care ei ca preoți, ca îndrumători și păstori ai turmei celei cuvântătoare, să nu poată slui drept pildă luminoasă credincioșilor, fie prin faptele lor, fie prin indemnurile lor.

Una din activitățile obștești în care fapta și sfatul preoțimii noastre se arată în tot cursul anului, este aceea care se desfășoară sub semnul îndeplinirii cu succes a muncilor agricole, pentru dobândirea și asigurarea unei recolte cit mai îmbelșugate. În acest mare scop, preotul ortodox, în afară de ceea ce trebuie să îndeplinească cu sfințenie îndatoririle sale care îi revin ca cetățean al Statului, el trebuie să colaboreze cu organele de Stat și cu toate formațiunile obștești, pentru a lămurii pe credincioși în legătură cu îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a muncilor agricole, știind că prin aceasta el contribuie la asigurarea unei recolte îmbelșugate, care atrage după sine, ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Această obligație a preotului este permanentă, nicidecum ea neputând fi socotită ca terminată, întrucât în tot cursul anului, muncitorul agricol are permanentă nevoie de indemnuri și de îndrumări.

Așa de pildă, primăvara preotul trebuie să arate credincioșilor săi că folosind și întrebuinșând uneltele și mașinile S. M. T., selecționându-și semințele, însămânșind la timp și în bune condițiuni, aplicând cele mai înaintate metode agrotehnice, va putea realiza o recoltă cit se poate de bogată, care îi va putea asigura o viață mai bună, nu numai lui ci și muncitorului din fabrică.

În perioada de întreținere a culturilor, preotul ca păstor duhovnicesc este dator să arate credincioșilor săi că prevenind și înlăturând la timp pericolele cari ar putea compromite culturile și ca atare, ar aduce o scădere a producției agricole, ei contribuiesc într-o mare măsură la întărirea și prosperarea Statului nostru.

În perioada recoltatului, treerisului și desmiriștitului, preotul deasemenea are datoria cetățenească, alături de organele de Stat, să lămu-

rească pe țărani muncitori, că efectuând în condiții optime aceste munci, contribuiesc la întărirea economiei noastre naționale. El trebuie să arate enoriașilor săi că îndeplinirea muncilor agricole în bune condițiuni și la termenele fixate de organele noastre centrale de conducere, este o îndatorire patriotică a fiecărui cetățean.

În perioada colectărilor, preotul trebuie să ducă o susținută muncă de lămurire în legătură cu îndeplinirea planului de colectare, arătând credincioșilor că predarea cotelor este o obligație de Stat dela care nimeni nu se poate sustrage, întrucât produsele predate folosesc la întreținerea bolnavilor în spitale, la hrana copiilor aflați în școli, la ajutorarea celor în nepuință, la întreținerea ostașilor și la altele. De fapt, preotul poate arăta credincioșilor că predarea acestor cote, este și un minunat prilej de îndeplinire a cuvintelor Sfintelor Scripturi care tuturor le zice: „Purtați sarcina unii altora și astfel veți împlini legea lui Hristos”. (Gal. 6, 3 și 9).

De acest indemn al Marelui Apostol al Neamurilor, pe care l-a adresat cândva creștinilor din Galata, se poate folosi preotul foarte bine și cu alte prilejuri. Se poate folosi de pildă atunci când caută să arate păstorișilor săi rolul pe care îl are autoimpunerea. Bine știut este că în toate părțile patriei noastre sunt o mulțime de treburi cari se cer îndeplinite, ele fiind necesare tuturor. Ori tot atât de bine știut e că Statul nu poate dintrodă și grabnic să îndeplinească toate cele de trebuință, care lipsesc astăzi. Prin osirdia tuturor însă, prin munca și bunăvoința obștei, se pot îndeplini o mulțime de lucruri folositoare și necesare. De aceea preotul trebuie să arate credincioșilor că această autoimpunere nu reprezintă o îndatorire față de Stat, ci o participare benevolă la împlinirea nevoilor obștei în care trăim, ea neavând altă destinație decât aceea de a asigura realizarea lucrărilor a căror trebuință este simțită de toți și a căror foloase se resfrâng asupra tuturor lucrătorilor satului sau orașului în care trăim.

Referitor la plata impozitelor, preotul este dator să arate credincioșilor săi, că plătiind la timp impozitele nu fac altceva decât să se supună poruncii Domnului Iisus care zice: „Dați Cesarului ce este al Cesarului”... Impozitele trebuie achitate la termen, pentru că în felul acesta ajutăm efectiv Statul nostru, iar acesta la rândul său își îndeplinește planul în care pe lângă plata salariilor celor ce muncesc în instituții și fabrici, mai are prevăzut și construirea și repararea de școli, spitale, uzine, drumuri și altele; conștiința fiind că toate acestea contribuiesc într-o înaltă măsură la ridicarea nivelului economic, cultural și social al oamenilor muncii din patria noastră.

Această muncă de lămurire dusă de preot în rândurile credincioșilor săi, va aduce roade cu atât mai mari, cu cât preotul va servi drept exemplu păstorișilor săi. El va trebui în acest caz să se situeze în fruntea credincioșilor atât în ceea ce privește executarea muncilor agricole cit și achitarea cotelor și a impozitelor la timp. În afară de acest mijloc sigur, preotul va folosi toate prilejurile pentru a duce o susținută muncă între păstorișii săi.

Așa de pildă preotul va da cetire și va populariza pastoralele Sf. Sinod și cele ale Înalților Ierarhi, cari asemenea unor adevărați și buni conducători ai dreptcredincioșilor, se îngrijesc și caută prin indemnurile și sfaturile lor, să îndrepteze turma cuvântătoare pe adevăratul drum al prosperității și al progresului.

Apoi preotul va folosi toate prilejurile pentru a duce această muncă de lămurire printre credincioși. El va trebui — prin predicile pe

pe cari le va ține în acest scop — să arate că Biserica nu numai că nu este potrivnică progresului social, economic, politic sau cultural, unei mai bune stări a poporului, dar că ea ajută la tot binele ce este de făcut pentru aceasta, că ea însăși dorește și predică munca, pacea, dreptatea, egalitatea, libertatea; ea însăși dorește și poate să ajute la realizarea unei mai bune stări generale, în care oamenii să trăiască mai ușor și mai fericiți; ea însăși este interesată și obligată moral la combaterea nedreptăților sociale, a asupririi și exploatării omului, a mizeriei, a ignoranței, a rătăcirii și a suferinței de orice fel. (cf. Ort. Nr. 1—1954, pg. 44).

În munca sa de lămurire — atunci când este vorba de predică și de discuții dela om la om — preotul să caute să se bazeze pe un cuvânt cu un temei moral creștin pentru a învăța și lămurii pe credincioși datorită lor cetățenești.

Numai vorbind în limba Bisericii și de pe poziția pe care preotul o ocupă în societate, munca lui va fi incununată de succes. În acest fel vorbind, cuvântul preotului va găsi justificare pe deoparte, în concepția și în obligația sa religioasă-morală ca slujitor al altarului — iar pe de altă parte, în obligația sa socială și cetățenească.

La prima vedere, s-ar părea că rolul preotului în sprijinirea năzuințelor poporului nostru muncitor pentru o viață mai bună, mai fericită și mai îmbelșugată, s-ar reduce numai la atât. Dar în mijlocul frământărilor care tulbură lumea dela un capăt la celălalt al ei, când popoarele iubitoare de pace, indiferent de structura lor socială, indiferent de credința lor religioasă, indiferent de crezul lor politic, s-au înregimentat în marele front al păcii, luptând împotriva celor ce pregătesc lumii moarte în loc de viață, preotul își are deasemenea rolul său bine definit.

Bine știut este că o viață mai bună și mai fericită nu poate fi realizată decât într-un climat de pace și de înțelegere. Mintuitorul Hristos, care însuși este Domn al păcii, a venit în lume ca lumea viață să aibe și mai mult să aibe. El a fericit pe făcătorii de pace, zicând că aceștia fiit lui Dumnezeu se vor chema. Ori preotul, care este slujitorul Domnului Hristos și care a fost trimis în lume pentru a propovedui cuvântul Dumnezeescului Mintuitor, va putea el fi numărat oare în altă parte, decât printre cei făcători de pace? Sigur că nu. Însă participarea lui la lupta pentru pace nu se va putea limita numai la propoveduirea învățăturii creștine pentru pace.

Judecând războiul din punct de vedere creștinesc, acesta este un rău, împotriva căruia preoții — alături de milioanele și milioanele de oameni de bună credință și cinstiți din lumea întreagă — trebuie să ia o atitudine hotărâtă. Ca bun creștin, dar mai ales ca preot, și se impune să combați răul cu toată convingerea și cu toată puterea sufletească, cu care te-a înzestrat Dumnezeu. Drept aceea, preoții ortodocși, pătrunși de importanța acestui lucru, au înțeles de ce nu este de ajuns să-și restrângă activitatea lor pe acest țărm, numai la propoveduirea învățăturii creștine despre pace și de aceea au căutat să devină factori activi în această mare luptă.

Mijloacele de luptă pentru pace cari stau la dispoziția preoțimii noastre, au fost indicate încă din 1952 de Întii Stătătorul Bisericii noastre, de Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian. I. P. S. Sa a arătat că lupta pentru pace a fost și este una dintre cele mai sfinte misiuni a preoțimii noastre, întrucât Domnul și Mintuitorul nostru Iisus Hristos nu a venit în lume pentru ca răul suferințelor, sărăcia și distrugerile cauzate de războaie să continue, ci să aducă pacea, buna înțelegere și conviețuirea pașnică între oameni.

Pildă vie preoțimii noastre trebuie să-i fie Arhipăstorul Bisericii noastre, care nu s-a mul-

tumit numai cu indicarea mijloacelor de luptă pentru pace, ci înțelegându-și chemarea, s-a arătat pe sine ca un convins, dirz și activ luptător pentru cauza sfântă a păcii.

Indicând mijloacele prin care slujitorii sfințelor altare sînt chemați să participe în chip organizat la purtarea unei lupte eficace pentru apărarea păcii, Înalț prea Sfințitul și Prea Fericitul Patriarh a indicat drumul pe care preoții ortodocși trebuie să pășească cu încredere, știind că în felul acesta ei slujesc și împlinesc voia lui Dumnezeu, Domnul Păcii și în același timp dovedesc că s-au pătruns de această măreață misiune a lor în lume.

Preoții au datoria de a săvîrși servicii religioase de obște pentru pace, de a predica și de a vorbi atît în Biserică cît și în adunări publice, de a intra fără șovăire în comitetele de luptă pentru pace, de a participa activ la munca acestor comitete, de a ține conferințe, de a scrie articole, de a difuza lucrările, broșurile, rezoluțiile și apelurile pentru pace, de a îndruma pe credincioși și de a se face ei înșiși pildă vie de luptători activi pentru apărarea păcii.

O deosebită atenție va da preotul acțiunii de îndrumare a păstorilor lui, de a munci cu avînt, arătîndu-le că îndeplinirea și depășirea planurilor de Stat, orășenești și comunale, duc la întărirea economiei noastre naționale, ceea ce însemnează că fiecare cetățean contribuie prin munca sa la consolidarea lagărului păcii, democrației și progresului.

De asemenea preotul va sfătui și va îndemna dreptcredincioșii creștini, să dea ascultare deplină legilor țării și să urmeze exemplul de muncă și de jertfă al cîrmuitorilor patriei noastre scumpe, înconjurîndu-i cu adevărată dragoste și cu prețuire nețărmurită.

O altă datorie a preotului în lupta pentru pace este aceea de a lua atitudine hotărîtă față de manifestările dușmănoase ale celor ce nu văd cu ochi buni cuceririle epocale ale poporului nostru muncitor. Aceștia nemiștrind exploatarea truda celor mulți, cinstiți și harnici, își varsă mereu otrava ureilor lor, lansînd svonuri fanteziste încercînd prin aceasta să clatine capetele slabe ale celor neștiutori. De aceea preotul este dator să fie permanent de veghe, infierîndu-i fără cruțare și arătînd cu curaj, care este adevărata situație a poporului nostru muncitor, care alături de celelalte popoare dornice de pace, muncește cu avînt pentru făurirea unui viitor mai bun și mai fericit.

Luminînd pe credincioși, preoțimea ortodoxă apără marile cuceriri ale poporului nostru, apără pacea, apără viața, apără bunăstarea și fericirea tuturor, apără însăși mîntuirea sufletească a credincioșilor. Cunoscînd mijloacele pe care le are la îndemînă, în această măreață operă de transformare a omenirii și aplicîndu-le cu curaj și cu convingere în munca de zi cu zi pe care o desfășoară, preoții ortodocși contribuiesc la făurirea unei vieți în care pacea, dragostea, belșugul și bună starea sunt realități universale, în care popoarele pășesc înfrățite spre progres și lumină.

Pr. V. Grozea, Daneș

Cînd postiți nu fiți ca fărnicii triști, că își smolesc fețele lor, ca să arate oamenilor că postesc...

Iar tu cînd postești... să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, celui ce vede în ascuns. Mt. 6, 16-17.

Cuvîntul crucii... pentru noi ceice ne mîntuim este puterea lui Dumnezeu.

I. Cor 1, 18,

Conferința episcopilor bisericești din protopopiatul Agnita

La 10 decembrie 1954 a avut loc a 2-a conferință a episcopilor din protopopiatul Agnita. Prima s-a ținut la 10 Martie 1954 la o lună după alegerea lor în calitate de chîvernitori ai bunurilor bisericești conform dispozițiilor Superioare.

Atunci au fost convocați pentru a li se arăta care este misiunea lor, cum trebuie să fie un episcop model și ce trebuie să știe fiecare episcop în legătură cu bugetul, contul de gestiune, inventar etc. Aceste lămuriri au fost date de însuși Pr. cons. inspector Ioan Circov, care era pe teren la inspecție în Agnita.

Acum s-au strîns pentru a-și face darea de seamă asupra activității lor depusă din momentul alegerii. În sala oficiului protopopesc frumos amenajată pe lângă episcopii convocați au mai luat parte și cîțiva preoți în frunte cu Pr. Prot. Zare Vitale. După ce P. C. Protopop deschide ședința printr-o scurtă cuvîntare invită pe părintele Boca din Merghindeal și pe părintele P. Tîrziu din Birghiș să-și țină și ei tezele programate în legătură cu rolul mirenilor în biserică și în administrația bunurilor bisericești. La discuții iau parte: episcop Suci N. din Pelișor, Coman N. din Fofeldea, Roșca Ioan din Hosman, Crivăț din Benești, Mărginean Ioan din Alțina, Popirad din Birghiș etc. Fiecare din ei, au arătat ce au făcut în parohie. Deosebit de frumos a fost raportul de dare de seamă a episcopului din Pelișor Suci Ion, care își execută bugetul 100%, a episcopului Hanea Ioan din Vecerd unde s-a renovat biserică, a episcopului din Chirpăr Scutea Mihai unde de asemenea s-a renovat biserică, a episcopului Crivăț Marin din Benești cu renovarea bisericii și introducerea curentului electric etc.

Din cele arătate s-a constatat că în prot. Agnita, în total numai în cursul anului 1954, și mai precis dela alegerea noilor episcopi din 7. II. 1954 s-au renovat 11 biserici și anume la: Ruja (episcop Comanici Nicolae), la Agnita (episcop Terbea Simion), la Chirpăr (episcop Scutea Mihail), la Benești (episcop Crivăț Marin), la Merghindeal (episcop Mihail Zaharie), la Ghijasa de sus (episcop Ilea Augustin), la Cincul (episcop Streza Nicolae), la Vecerd (episcop Hanea Ioan), la Șalcău (episcop Popa Aurel), la Moardăș (episcop N. N.), la Norich (episcop Maru Ion). S-au mai reparat casele parohiale din Bruiu (episcop Băcilă Vasile), din Hendorf (episcop Grecu Patriche), și în Vecerd (episcop Hanea Ioan). La fel s-a amenajat cimitirul din Agnita, împrejmindu-l cu gard nou în lungime de 400 m. liniari, cel din Țeline, etc. Valoarea totală a acestor lucrări executate în interesul bisericii cu ajutorul episcopilor atinge suma de aproape 100.000 lei.

Din analiza rapoartelor, Pr. Filip Crișan din Alțina trage concluzia că episcopii protopopiatului nostru stimulați în munca lor dela prima conferință în majoritate au muncit cu rivnă, pentru care lucru merită toată lauda superiorilor și recunoștința parohienilor din rîndul cărora au fost aleși.

În timp ce unii au fost lăudați pentru munca depusă cei mai puțini activi au fost îndemnați cu blîndețe să ia de pildă pe cei harnici.

Drept răspuns își iau angajamentul, că în anul în care vom intra își vor depune tot efortul pentru executarea bugetului și vor conlucra la îmbunătățirea așezămintelor bisericești.

Ședința s-a ridicat la orele 14, ducînd fiecare episcop cu el impresii plăcute și edificatoare dela această conferință.

Pr. Filip Crișan-Agnita

„Vrednic este lucrătorul de plata lui”.

6 Martie

Urmare din pag. 1

reducerii prețurilor și ridicarea nivelului de trai a poporului muncitor.

Toate aceste succese din domeniul economic sînt însoțite de un avînt și în domeniul cultural. Analfabetismul — plagă a trecutului — este înlăturat. Căminele culturale, teatrele, cinematografele, orchestrele, școlile, tipăriturile, revistele ș. a. duc lumină pînă în cele mai îndepărtate unghere ale țării și ridică neconținut nivelul cultural al poporului nostru.

Patria noastră s-a întărit și pășește înainte spre construirea socialismului. Ea este un factor activ în marele lagăr al păcii, democrației și socialismului. Ea luptă, alături de Uniunea Sovietică și de popoarele iubitoare de pace, împotriva remilitarizării Germaniei și a folosirii armelor atomice.

Ea cere nimicirea bombelor atomice existente și utilizarea energiei atomice numai în scopuri pașnice. Hotărîrea guvernului sovietic de a ne acorda ajutor tehnico-științific și de producție pentru dezvoltarea cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice deschide mărețe perspective de dezvoltare — economiei și culturii, de întărire și înflorire a patriei noastre.

Aniversarea a 10 ani dela instalarea primului guvern democratic în țara noastră, o sărbătorim în bucuria marilor biruințe dobîndite de poporul nostru, cu sprijinul multilateral și desinteresat al Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară. Alături de Uniunea Sovietică și de popoarele iubitoare de pace, poporul nostru pășește cu elan înainte spre un viitor de bunăstare, de pace și fericire. Iar Biserica noastră merge împreună cu poporul, sprijinind împlinirea năzuințelor lui. Căci noi avem convingerea neclintită că forțele păcii vor fi biruitoare și popoarele vor ajunge să-și cucerească fericirea.

Îndrumător Omiletic

I. Evanghelia de la Marcu 8, 34-38.

Se poate vorbi despre: Sf. Cruce.

1. Crucea este semnul creștin de biruință, asupra păcatului și morții;

2. Crucea este izvor de întărire cu puterile harului dîvin;

3. Crucea este punte către cer, căci prin cruce Mîntuitorul a împreunat iarăși pămîntul cu cerul.

4. De aceea se cuvine să cinstim Sf. Cruce și să sorbim din ea puteri de luptă pentru biruința vieții asupra morții, a păcii asupra războiului, a binelui asupra răului.

II. Evanghelia de la Marcu 9, 17-32.

Se poate vorbi despre rugăciune și post.

1. Mîntuitorul recomandă expres rugăciunea și postul. El însuși s-a rugat și a postit.

2. Sf. noastră Biserică de aceea a așezat rînduiala rugăciunii și a postului și timpuri în care — ca în Postul acesta — se împreună rugăciunea stăruitoare cu postul.

3. De fapt rugăciunea și postul sînt ca aripile, cari se sprijină una pe alta. Postul potolește sburdările trupului, înfrînează poftele lui și ușurează înălțarea sufletului la Dumnezeu. Rugăciunile înalță sufletul la Dumnezeu și ne dă puteri de luptă împotriva păcatului. De aceea în vremea postului avem mai multă rivnă și la rugăciune.

4. Să împreunăm postul cu rugăciunea, ca astfel să înlăturăm răutatea din viața noastră și să fim săvîrșitorii ai binelui spre mîntuire.